

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi pozwanych J. S. i M. Ł.
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 4 lipca 2006 r.,
wydanym w sprawie z powództwa T. K.
przeciwko J. S. i M. Ł.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej A. Spółki
z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. w upadłości
o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 28 marca 2007 r.,
zażalenia skarżących - pozwanych
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 października 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 października 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę pozwanych J. S. oraz M. Ł. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 4 lipca 2006 r. W zażaleniu skarżący wnoszą o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący zarzucili zaskarżonemu postanowieniu Sądu Apelacyjnego naruszenie art. 410 § 1 k.p.c. przez przyjęcie, iż skarga nie została oparta na ustawowej podstawie. Zaznaczyli, że art. 410 § 1 k.p.c. nie uprawnia Sądu do badania zasadności skargi o wznowienie postępowania, co znajduje potwierdzenie w postanowieniach Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 1996 r. I PKN 9/96, OSNP 11/1997, poz. 196 oraz z dnia 24 marca 1998 r., I PKN 97/98, OSNP 9/1999 poz. 308. Wskazali również na pozbawienie ich możliwości obrony swoich praw, gdyż zaskarżone postanowienie zostało wydane na posiedzeniu niejawnym, z pominięciem wnioskowanego dowodu.

Dominującym w orzecznictwie jest pogląd, że samo sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający ustawie nie oznacza, iż skarga opiera się na ustawowej podstawie wznowienia (por. postanowienie SN z dnia 14 grudnia 2006 r. I CZ 103/06, niepubl., z dnia 27 października 2006 r., I CZ 43/06, niepubl., z dnia 25 października 2006 r., III CZ 65/06, niepubl., z dnia 18 maja 2006 r., IV CZ 36/06, niepubl., z dnia 24 czerwca 2005 r., V CZ 70/05, niepubl., z dnia 15 czerwca 2005 r., IV CZ 50/05, niepubl.). Jeżeli zatem już z samego uzasadnienia skargi wynika, że podnoszona podstawa nie zachodzi, to taka skarga jako nie oparta na ustawowej podstawie wznowienia podlega odrzuceniu (art. 410 § 1 k.p.c.). Dlatego też konieczne jest zbadanie, czy twierdzenia skargi będą stanowiły taką ustawową podstawę, np. czy nowe dowody są istotnie nowe, czy podane w skardze okoliczności wskazują na nieważność postępowania. Dopiero gdyby to wstępne badanie dało dla skarżącego wynik pozytywny, należałoby wyznaczyć rozprawę, w przeciwnym zaś wypadku należy postanowieniem skargę odrzucić.

Sąd Apelacyjny, był więc uprawniony do weryfikacji twierdzeń skarżących zawartych w uzasadnieniu skargi o wznowienie postępowania pod kątem dopuszczalności wznowienia. Ustawodawca wyraźnie przewidział, iż taka decyzja procesowa sądu może być wydana na posiedzeniu niejawnym (art. 410 § 1 k.p.c. in fine), trudno więc tu dopatrzeć się podnoszonego przez skarżących pozbawienia możliwości obrony swoich praw.

Skarżący zarzucili również naruszenie art. 403 § 2 k.p.c. przez przyjęcie, iż dowody powołane jako podstawa skargi o wznowienie istniały już na etapie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem. Upatrywali dopuszczalność skargi o wznowienie postępowania, wykryciem środków dowodowych w postaci pisma z ZUS z dnia 12.07.2006 r. oraz listy płac P.P.H. A. sp. z o.o. za miesiąc czerwiec i lipiec 2002 r. Podkreślali, że nie mogli powołać dowodów we wcześniejszym postępowaniu.

Argumentacja skarżących nie jest trafna. Można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia takich środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 1999 r., II CKN 807/98, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 października 1999 r., II CKN 517/98, niepubl., postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 sierpnia 2000 r., IV CKN 1312/00, niepubl., oraz z dnia 20 października 2005 r., IV CZ 98/05, niepubl.). Wskazane przez skarżących pismo z ZUS z dnia 12.07.2006 r. dotyczy okoliczności, iż PPH A. sp. z o.o. dokonała w dniu 10.07.2002 r. wpłaty składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego, Fundusz Pracy. Z uwagi na to, iż wskazane dokumenty dotyczą okoliczności, które zaistniały w 2002 r., należy zgodzić się z Sądem Apelacyjnym, że istniała obiektywna możliwość powołania ich w toku wcześniejszego postępowania, chociażby w trybie art. 187 § 2 pkt 4 k.p.c.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).